

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 1050: Liên Khế Hợp Pháp Tánh, Liên Thấy Được Bản Lai Diện

Mục Tịch Chiếu Đồng Thời

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 091)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Liên khế hợp pháp tánh, liên thấy được bản lai diện mục tịch chiếu đồng thời.】

“Pháp tánh” chính là chân như bốn tánh; “khế” là khế hợp. Nếu có thể dùng tâm thanh tịnh, tâm bình đẳng để tu hết thấy thiện pháp, hết thấy thiện pháp đều không có sự phân biệt, không có cao thấp, như vậy liền tiến gần đến kiến tánh rồi. Tuy rằng chưa minh tâm kiến tánh, thế nhưng quý vị thật sự, đích xác là đang đi theo hướng minh tâm kiến tánh, không hề đi sai hướng. Quý vị quả thực đang sải bước trên con đường hướng đến minh tâm kiến tánh, đây chính là cái gọi là con đường thành Phật, quý vị hoàn toàn không bị chệch hướng.

“Liên thấy tịch chiếu đồng thời”, tịch chiếu đồng thời chính là cương lĩnh dụng công của các bậc Pháp thân Đại sĩ. Tịch mà thường chiếu, chiếu mà thường tịch, tịch chiếu là cảnh giới trên quả địa. Tu từ chỗ nào vậy? Chính là tu từ trên nền tảng “vô trụ sanh tâm”. Nói cách khác, công phu “vô trụ” thành tựu rồi, thì chính là “tịch”; công phu “sanh tâm” viên mãn rồi, thì chính là “chiếu”. Tịch mà thường chiếu, chiếu mà thường tịch, điều này chỉ có Pháp thân Đại sĩ mới đạt được.

Chúng ta học trong “Kinh Kim Cang”, cảnh giới tu học của các bậc Pháp thân Đại sĩ làm thế nào mà thành tựu được? Hóa ra chính là “vô trụ sanh tâm”. Các Ngài dùng loại công phu này để thành tựu, cho đến khi đạt lên quả địa Như Lai thì đạt đến chỗ cứu cánh viên mãn. Tịch chiếu là diễn ra đồng thời; nói cách khác, vô trụ và sanh tâm là đồng thời. Không trụ vào sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp mà hành bố thí là diễn ra đồng thời; vô ngã, vô nhân, vô chúng sanh, vô

thọ giả mà tu hết thấy thiện pháp cũng là diễn ra đồng thời. Có như vậy thì chúng ta mới có thể thực sự đạt được sự thọ dụng chân thật của Bát Nhã. “Bản lai diện mục” chính là minh tâm kiến tánh, trong Tông môn (Thiền tông) nói là “bản lai diện mục trước khi cha mẹ chưa sanh ra”, mục tiêu tốt cùng của Phật pháp Đại thừa chính là ở chỗ này.

Chúng ta từ chỗ này mà xét, Thế Tôn giảng kinh văn đến đoạn này, đã năm lần đưa ra đúc kết và chỉ bày kinh văn, dụng ý của Ngài, sự giáo huấn từ bi của Ngài rất rõ ràng, rất sâu sắc. Những người học Phật thường hay nói ngoài miệng câu nói “Trên đền bốn ân nặng”, ngày ngày đều tụng bài kệ hồi hướng “Trên đền bốn ân nặng”. Trong bốn ân nặng ấy có ân đức của Phật, vậy Phật đối với chúng ta có ân đức gì? Lại không biết! Bài kệ hồi hướng là do cổ nhân làm ra, không tụng thì coi không được, nên đành tụng theo vậy thôi, ân gì không rõ, báo đáp thế nào cũng không biết. Đọc tụng “Kinh Kim Cang” rồi, chúng ta phải nên thể hội được rằng, ân đức của Phật là vô lượng vô biên. Lấy phương pháp gì để báo đáp đây? Chính là Y giáo phụng hành!